

قانع خورشید

گولبہ ہارِ یک

لہم پاییزی عومرہ مدا دہ پرویت

کتاب (مارچ ۲۰۲۳)

پروژه ی بیری میانره و (۶۳)

گولبه هاریک لهم پاییزی عومر همداه پرویت

قانع خورشید

ناوی کتیب: گولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا ده پرویت.

بابهت: کورتیله چیرۆک

نووسهر: قانع خورشید (۱۹۸۲ز-)

دیزاینی بهرگ: ماج گرافیک

دیزاینی ناوه وه: ماج گرافیک

بلاوکار: ریکخراوی هاوسانی و ناوهندی رینوین

تۆبه تی چاپ: یه که م (۲۰۲۱)

چاپ: ناوهندی رینوین

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۳۰۰۰) دینار

ئه ندزهی لاپه ره: (۱۲×۱۹,۵) سم

ژمارهی لاپه ره: (۱۳۶)

ژینک (ISBN): ۹۷۸-۹۹۲۲-۶۲۶-۹۹-۴

له بهر یوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان، ژمارهی

سپاردنی (۱۱۱۶) ی سالی (۲۰۲۱) ی پی دراوه

مافی له چاپدانه وه پارێزواره ©

ناوهندی رینوین

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلیمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه که م
بهرامهر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (۶۶)

هاوسانی

بو پهره و ده و مه عریفه

www.hawasani.org

Hawasani :: هاوسانی

facebook.com/miyanrewi

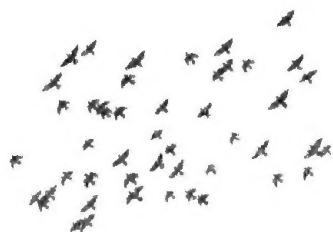
t.me/hawasani

باشووری کوردستان

پیشکشه به و گوله به هارییهی درهنگی گه یشت و پاییزی
ته مه نی کردممه وهرزی شکوفه و خوچه کردن!

گولہ مارنگ لہم پائیزی عومرمدا دہرویت

لەم زەمانى ناسوپاسىيەدا، ھەرچى سوپاس و ستايش
ھەيە بۇ تۆيە ئەى پەرۋەرئىنى دانا و توانام و لەم
رۆژگارى بېرىزى و قەدرنەزانىنەدا ھەزاران دروود
و سەلام بۇ سەر پىغەمبەر و يارانى بەۋەفا و چاك و
خانەۋادەى بالا و پاكى.

گىرآنەۋە شىۋە و قالبى زۆر و جوراوجۆرى ھەن، لە
رۆمان و چىرۆكى دريژ و تۆقلىتەۋە بىگرە تا دەگاتە
چىرۆكەلە يا تىرۆژەچىرۆك. ھەريەك لەو شىۋازانە
ھونەر و فۆرمى خۆى ھەيە و ئەو شىۋەيەيش، ئەمىان
لەويان جيا دەكاتەۋە. ئەلبەت مەرج نىيە گشت رۆمانەكان
رېك يەك بن و ھەموو كورتەچىرۆكەكان ويك بچن،
ۋەلى ئەۋى ھەيە ئەۋەيە دواچار خالە سەرەكى و
رېشەيىيەكانى ھەر قالبىكى گىرآنەۋە دەچنەۋە سەر يەك
و لە بنەماكانى قالبىكى ترى جيا دەكاتەۋە.

كورتىلەچىرۆك، ھونەرىكى كۆنى نويىيە. كلىلە و
دمنە شتى فرەى تىايە، لە چەندىن ئايەتى قورئاندا
-ۋەك ۲۵۹ى البقرة و ۲۶۶ى ھەمان سوورەت- لە
سى-چوار دىردا داستان و بەسەرھات و پروداۋى
گرنگ و پىرمانا دەخوينىتەۋە. لە گولستانى شىخ
سەعدى شىرازى و فىە ما فىەى جەلالەدىنى رۆمى

و زۆربهی شیعر و بهرهمه عیرفانییه کاندای
نموونهی زۆری وای بهرچاو ده که ون. تۆلستوی
دنیا یه که ورده شتی وای جوانی ههس...

ئێستا شیوهیه کی تری کورتیله چیرۆک پهیدا بووه،
چه ندوشه ییه، یانی ئهوپه ری دیریک یا دوو دیره.
هه ندیک که سیش زیده رو ییان کردووه و چیرۆکه له ی
یه کوشه ییان نووسیوه!

ئه م کورتیله چیرۆکانه ده بیته وها بن، خوینه ر خوی
وینای زور شتیان له پالدا بکات و میشکی دنیا یه که
پووداوی تری شاراو ه بو ناو به سه رهاته که زیاد بکات،
یانی ئه وه یان له باردا بیته و سیبه ریان وها کشابیته،
توی خوینه ر گورجی بزانیته چیی تریان له ناو هه ناودایه.

خوینه ر بو تیگه یشتن له م جورهی چیرۆک، پیویستی به
زه یینیکی روشن، بیریکی تیژ، خه یالیککی ساف و وریاییه کی
زور هه یه، هه ندیکیان دوو سی مانا ده به خشن، بریک له
ماناکان شتی ئاسایی و ساده ن و هیچ قوولیییه کیان نییه،
وه لی کاتیک به مانا و پوویه کی تر لیکیان ده ده یته وه، په ی
به مانایه کی قوول و مه رگه ساتیککی مه زن ده به یته.

ئه وی راستی بیته من لافی چیرۆکنووسی لی ناده م و
بروایش ناکه م له م ژانره دا سه رکه وتوو و لیزان بم و
نیازیشم نییه کاری تیدا بکه م و خومی پیوه قال بکه م،
به ئیشی خویشمی نازانم، به لام ئه له قی زور هه زم
به خویندنه وه ی چیرۆک و گیرانه وه یه به هه موو
شیوه کانییه وه و تا پیم بکریت، واز له خویندنه وه ی

٩
ئەدەبیات بەگشتی و چیرۆک و رومان بەتایبەتی
ناهیتم.

لەگەل هاتنی پەتای کۆرۆنا و ڕاگەیانندی قەدەغە
هاتوچۆدا، لەو ماوەیەدا لە مالهۆه بووم، دەرڤەتی باشم
بۆ ڕەخسا و بە دلی خۆم کتیبم خویندەوه، لەوانە:
یەك دوو رۆمانی دوستویشکی و هەموو بەرھەمه
عەرەبییەکانی جوبران و سیدھارتای ھیرمان ھیسە و
چەند شتیکی تر، ئیتر وا دەزانم بەھۆی ئەم کانیاو
ئەدەبی و مەۆییانەوه و کۆمەڵیک مانا دابارینە ناو
میشکما و لەخۆوه گەڵکەلەئەوه م کەوتە سەرھەوه
لە قالبی کورتیلەچیرۆکدا دایانبرێژم، ئیلاھامی ئەم
چیرۆکەلانە لە ماوەیەکی زۆر کەمدا بوو، ڕیک لە بیرمە
یەكەم دانەیانم ڕۆژی ٢٠٢٠/٣/٢٦ نووسی و نەچوو
دوو ھەفتە نزیکەئەوه موویانم تەواو کرد، دواتر چکی
کرد و ھیچی ترم بۆ نەھات.

ئەم کورتیلەچیرۆکانە، لە یەك ئاستدا نین، ھەیانە
کەمیک درێژ و ھەیانە کورتترن. ھەندیکیان ڕاچەلەکینترن
و بریکیان سادەن... ئەوێ خوا ناردووێتە ئەمانە بوون
بە بێ زۆرلەخۆکردن. ئومید دەکەم ئەگەر کەمیکیش
بووێ دل و میشکی خوینەر ڕابگرن.

جگە لە کورتیلەچیرۆکەکانی خۆم، چەند چیرۆکەلەئەوه
دانسقەیشم کورداندوو و بۆ زیاتر سوودمەندیوونی
خوینەران وەك پاشکۆیەك دامناون، بەو تێبینییە
ئەوانەئەوه وەرەگیراون شیوێکەیان لەوانەئەوه خۆم

جیلاواترن و له جوړی یه کجار کورته کانن.
ناوی نووسه ره کانیشم نووسیوه جگه له کوتا
دانه یان که دهزانم نووسه ره که ی ئیرانییه و له چ
کتیبیکدا بلاو کراوه ته وه، وهلی نه کتیبه که م دهست که وت
و نه له هیچ وار که یه کیشدا ناوی نووسه ره که ی هاتبوو!

وا دهزانم بو هه مووان پروونه، کورتیله چیروک خوی
به ته نیا و به سه ریه که وه بو خویندنه وه خوش نییه،
ده بیت وهک هه وینیک لیی پروانریت و نووسینی تری
پی بمه یینریت یا وهک شه کر و خوی و به هارات سهیر
بکریت و به هویه وه تام بدریته نووسین و وتاری
په روهردهیی و فیکریی تر.

خوا هه مووان بو چاکی و پاکی و جوانی رینوینی بکات
و گشت لایه بباته سه ر حق و خیردا.

قانع خورشید - صمود

۱۱ / ربیع الأول / ۱۴۴۲ ک

۲۸ / ئوکتوبه ر / ۲۰۲۰ ز

گولپه‌هاریک له‌م پاییزی عومرمدا دهر ویت

۱۱

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ تہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

نہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

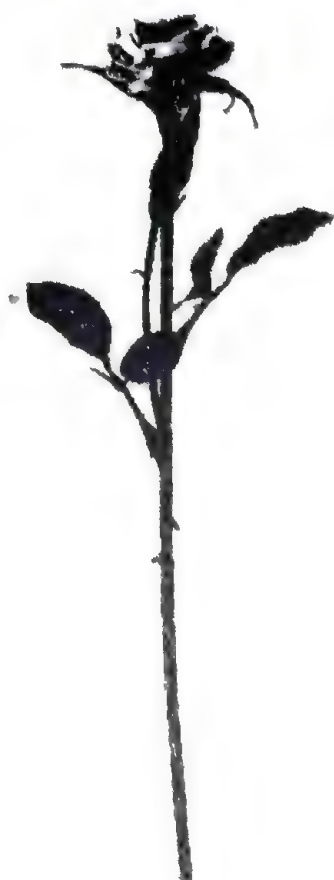
t.me/tanyahaji7

Invite Link

ئه زموون

برهنگی شه و هه والیکى خوش له میدیاکانه وه راگه ییندرا،
 خه لکی دهستیان به تهقه ی خوشی کرد، ریژنه ی گوله ی
 گردار دهچوون به ئاسماندا و به ناو کووچه و کولاناندا
 ده کهوتنه خولده وه. مندا له که هه ر سهره تاتکی بوو و
 تامه زرو بوو بجیته کولان و له ئاسمان بروانیت، بلوکی
 نه یده هیشت و دهیگوت گوله یه کی ویلت بهر ده که ویت،
 کورپچکه به مهراقه وه له ژووردا مایه وه. سبه ی، له دواى
 چیشته نگاوی، کوره نیسی داگرتبوو «بوچ نه تانه یشت
 شه وی بووری بچمه ده ری؟ ئه وه تا ساغ و سه لیمم و
 هیچیشم لی نه هاتووه»! بلوکیشی کپ له سووچینکی مالدا
 دانیشتبوو و به سهری کزه وه ئه و فیشه کانه ی ده ژمارد
 که سپیده وه ختی بو ده ستنویر چووبوووه سهرئاو، له
 حه وشه ی مالدا دوزیبوونیه وه!

۲

حه په سان

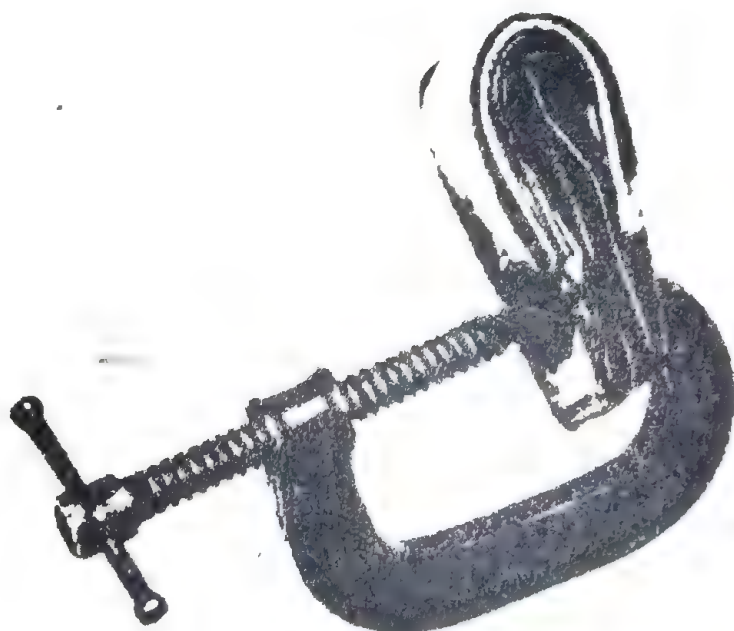
گه نجه که، وهک ئه وهی هه وره تریشقه لیی دابیت، به
چاوی زهق و دهمی داچه قاوه وه به هاوړی زور له خوی
گه وره تره که ی گوت: شتی کم دیوه، هرگیز به خه یالیشته دا
نایه ت. دوینی له و دهشته دا به دوو چاوی خوم دیتم،
گولیکی جوان و بونخوش له ته پاله ی مانگایه کدارو و ابو!
دوسته کامله که ی بزه یه ک که و ته لالیوی و گوتی:
نووری دیدهم، من له وه سه یرترم دیوه، بهم دوو
چاو و دوو گویچکه یه کم دیومه و ژنه فتووم، که سی
له و ته پاله یه پیستر، شیعی ناسکتر له و گوله
جوانانه ی گوتوون!

دۆخ

مه لاییکی دنیانه ویست و خواپهرست، پینج فهرزه ی
خوا له مزگه و تدا پیشنوویژی بو خه لکی ده گرد، بی له
جومعان، چه ندین جاری تریش هه روا خوتبه ی ده خویند.
لومه ی ئه وانه ی زور ده گرد و بو دنیا و چه ند هزاری،
له بازار و شوینانی تر هه ر راده کهن، نایه ن بو نوێژ و
عیباده ت.

وهختی مانگ گه یشته کوتایی و مووچه ی ئیمام و
خه تیبان که می دواکه وت، دیکه تم دا جه نابی حاجی
ماموستا، چه ندین نوێژان به هه زار حال به رکاتی
کوتایی راده گه شت!

پژدی

ئوان هم خزم بوون و هم هاورې. چەندین جار وەها
 پرووی دەدا، ئەمیان شتیکی لی زیاد بوو، دەیویست
 له کولی خویی کاتهوه، وەختی نییه تی دهینا تووری
 هەلەدات، یا بو ناو گۆمیکی فری بدات، ئەو دەپرسی:
 ئەوه چییه؟ ئەم پیی دهگوت: فلان شته - داهەریکی
 بیکه لک و نه کارا، یا نینوکبریکی بیسوود، یا قه له میکی
 نوکشکاو، یا ته شیلەیه کی لا قۆزه... ئەمیان تکای ده کرد
 بیده ره من! ئەو دەپرسی: تو بوچیته؟ که وه لامی وەها
 ده بوو: «کارم پییه.» گورجی له گیرفانی دهنایه وه و
 بیباکانه دهیگوت: وه لا خویشم ئیشم پییه و ناتوانم بیده م
 به تو!

کولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا د پرویت

۵

كوئرى

بەرانبەر زۆر لە خزمان و دۆستانى، كەمتەرخەم
و لە سەردان و چوون بۆ مالان، يەكجار تەرپال و
تەمبەل بوو، وەلى زۆر جارىش ئەم گيانگرانىيەى
هۆكارى راستەقىنەى هەبوو. يەكى لەو هۆكارانەى
لاى خزمانى باسى دەکرد: زۆرى سەردانكەر و
مىوان بوو.

زۆربەى ناسىاوانى گومانىيان لە پاساوەكەى هەبوو.
جاريك يەككە لەو خزمانە بە حەوت - هەشت سەر
خيزانەو، 'بەمىوانى چوونە مالىيان، لە گەرمەى
دەمەتەقىدا بەسەرسامى و لاقرتێو لە خاوەن مالەكەى
پرسى: باشە ئێو هەموو جارى دىن و دەچن دەلێن
مىوانمان فرەيه، كامەتانى؟ كوا مىوانتان؟!'

خۆنه دیتن

پینج براده‌ری تیگه‌ییو و زانکۆدیتوو بوون، پیکه‌وه
جاده‌یان ده‌پیوا و له ده‌ری پیاسه‌یان ده‌کرد. وه‌ختیک
چاویان به‌ شه‌شامه‌تی خه‌لکی که‌وت، به‌ یه‌کیان گوت:
ئه‌و خه‌لکه‌ چه‌نده‌ نا‌حالین! چه‌نده‌ نا‌بالغ و گیلن! چما
ئاگایان لی نییه‌ له‌ به‌ر په‌تا و مه‌ترسیی ته‌شه‌نه‌کردنی،
ده‌رچوون له‌ مال راگیراوه‌ و ده‌وله‌ت هاتوچۆی یاساغ
کردوه‌؟!

۷

چه شتن

دایکم، گوری پر له نوور و رووحي غه ریقی ره حمهت
 بیت، چند جار بوی ده گیرامه وه، ده یگوت: به بیرم دیت،
 وه ختیک دایکم به نیاز بوو شتیک بدروویت، پیی ده گوتم:
 «کافه! وهره نه و تیره یه م بو بکه کونی نه و دهرزییه وه!»
 منیش گالته م لی ده هات و پییم ده گوت: چما دایه! نه و
 کونه گه وره یه نابینیت؟ نه ویش ده یگوت ئینشائه لا
 گه وره ده بیت و تیده گهیئت. نه نجا بزه یه کی تالی ده کرد
 و ده یگوت: قانه گیان، ئیستاکه تویش گالته ت لی دیت
 یلوه کونا، وهره و تالی تیره م بو له کونی دهرزییه ک نی!

۸

غه فلهت

یهک دوو مه لا و ئاموژگاریکاری برهدهوه مال، له
 بهردهرگا پیانی گوت: خیرتان دهگات که هاتنه مال، باسی
 فلانه رهوشتی خراپ بکهن، ژنه کهم ئه و سیفه تهی تیدایه
 و ئومیدم ههیه قسهی ئیوه کاری تی بکات. ئهوانیش
 گوتیان به چاوان. که چوونه مال، سهری بابه تیان کردهوه
 و چهندی بلییت ئایهت و هه دیسیان بو خویند، که تهواو
 بوون، ژنه گوتی: بهو خودایه قسه کانتان یه کجار جوان
 بوون، خوزگه ئه و ژنه ی هاوسیما لیره بایه، خوا
 دهیزانییت ریک دهلییت باسی ئهوتان دهکرد!

رواڤت

کولبه هارنیک له م پاییزی عومرمه مدا د پرویت

به خیرایی خوی کرد به دوکانی گوشفروشییه که دا و
گوتی: زه حمهت نه بیټ ده کیلو نهرمه ی به رخم بده ری!
قه سلوه که به هیمنی وه لامي دایه وه: «ماشه لا تو گه نجیکی
قیتوقوزیت، چهن ده قه یه ک سه برت هه بیټ، با ئه م
پیره ژنه بخه مه ری، کیلویه ئیسقانی ده ویت، دوا یی له
خزمه تتدام.» به کزییه که وه سه یریکی ژنه ی کرد و گوتی:
«کیشه نییه، به س که میک خیرا به، منیش په له مه.»

دوا ی چوونی پیره ژنه که، ده کیلو گوشته که ی کیشا
و گورجی رویشټ، سواری لیکزسه که بوو و خیرا
ناژووشتی. دوا ی سه عاتیک گه یشته مال، ژنه که ی
به گه شی هاته پیرییه وه، چاکه ته ی لی وهرگرت و
په رداخی ناوی دایی. به تاسه وه ئاوه که ی هه لقوراند و
به خیزانی گوت: بو نیوه رو چیت لی ناوه؟ ژنه گوتی:
په تاته م کولاندووه، تهره پیاز و نانی گهرمیشمان هه یه.
پیاوه که به ده م بزده یه کی کاله وه گوتی: بمبووره دوا
که وتم، کاتیک شته کانم گه یانده مالی گه وره م، پنی گوتم:
«ئه گهر کیشه ی تر نه ییته پیش، مووچه له مه زیاتر
دوانا که ویت و مووچه ی ئیوه ی پاسه وان و شوقیریش
له کوتایی ئه م حه فته دا دیت» جا ئه گهر هات، وه عدت
ده ده می پیکه وه ده سټی دوو منداله که مان بگرین و
بچین که بابینکی خوش بخوین!

داته پین

خه ریکی نامه گورینه وه بوون، به یاره که ی گوت:
 «ئاگات لییه فه یسبوکی ئه و کور و کچه هاک کراوه
 و حه یایان چووه؟ هه رچی نامه ی عاشقانه یان
 هه یه ده رکه وتووه، کیشه که گه یشتوو ته مالیان و
 دوور نییه به لایه کیان به سه ردا بینن...» ئیتر چوونه
 تانوپوی مه سه له که وه و دوو سه عات باسی ئه و
 کور و کچه و کار و قسه خراپه کانیاں ده کردن و
 لاقرتیان پی ده کردن، له پر یاره که ی گوتی: درهنگه
 و وا بزانه م پیاوه که م بانگم ده کات، تویش بچو لای
 ژنه که ته وه با لیت نه که ویتته گومانه وه... کاتیکی تر
 تیرتیر قسه ی دلمان ده که یین!

نواندن

دلى پر بووبوو له رق و قين، به کولهوه دوعاى دهکرد:
 «خوا ريشه‌ى ئەم گه‌له نه‌فام و نه‌خوينده‌واره له بنه‌وه
 هه‌لبکيشيٓت، ئاخىر بو‌چى دواى تيپه‌ربوونى چه‌ندىن سال
 له چاپبوونى کتيبه‌که‌م ده‌رباره‌ى (ليبوردين و نه‌ويندارى)،
 هيشتا بيست نوسخه‌يشى لى نه‌فرۆشراوه!»

له خوځوړان

له نۆرینګه که ی دانیشتبوو، پیره میړدیکې چه ماوه
 به له رزه له رز هاته ژووری، پزیشکه که چه وسه له ی
 وه لامدانه وه ی سه لامه که یشی نه بوو، نابۀ دلانه گوئی بو
 گرت و نه یه یلا قسه که ی ته واو بکات، گوتی: «مامه گیان!
 بمبووره؛ راستییۀ که ی کاتم هیڼده فره نییۀ گوئی بو
 حیکایه ته کانت بگرم، ها ئه وه ناوی دهواکانتۀ، بیانکره
 و به کاریان بهیڼه.» ئه ختیاره که وه ختیک هلسا، گوتی:
 «دختور! ماشه لا هیشتا وهک خوت ماویت، بگره له و
 کاتانه یش گه نجتریت وا گشت روژیک من خه ریکی
 پاککردنه وه ی مزگهوت بووم و ئه تو له چه وشه که یدا
 ده تخویند، ده تگوت: حاجی گیان! دوام بو بکه له توب
 وه ربگیریم...»

لټټیکچوون

منداله کان، هه موو خه ونیکیان ئه وه بوو جاریکیش بیت
 له گهل باوکیاندا نان بخون یا نیوسه عاتی له ته کیاندا
 یاری بکات، به لام باوکی داموایان له کاتر میړ هه شتی
 به یانییه وه ده چووه ده وام، له دوو ده گه رایه وه، له پاش
 عه سریش ده رویشته بو دوکان، نیوه شه وی ده هاته وه،
 هه موو هه ولی بو ئه وه بوو، ئاره زووی منداله کانی به دی
 بیتیت!

شیر

په یتا په یتا قاوه ی ده خوارده وه، سه ری خو ی ده وشارد
و قژی خویشی راده کیشا... هه رچی ده کرد شیریکی
تلزه ی بو نه ده هات تا بیکاته دواشیرعی دیوانی
بیست و پینجه می و سبه ینی بینیریت بو چاپ... له دوو
کولانی نه ولایشیانه وه، شاعیره که دوو سه عات بوو
چوو بووه ناو جیگه ی خه وه وه، هه رچه ند خه یالی پهرت
ده کرد، بو نه وه ی خه و بیباته وه، خو ی ده غافلاند...
کورپه ی شیریکی تلزه، ژانی بو هینابوو و نه یده هیلا
نارام بگریت و خه و بزیته چاوانییه وه.

خوشووع

له نوێژ بوویه وه و سهلامی دایه وه، پیاویکی به شان
و شه و کت له ته نیشتی بوو، به هیواشییه که وه گوتی:
ببووره، یه ک دوو شتیک هه ن هه ز ئه که م پیتیان بلیم.
که نه که هیش به سه رسوور ماوییه وه گوتی: فهرموو، له
خزمه تتدام. کابرا دهنگی گرتر کرد و گوتی: «گرنگترین
شت له نوێژدا ئه وه یه، ئاگات له خۆت بیت و بیجگه
له نوێژ دلت لای هیچی تر نه بیت، به لام تو هه نئ
جووله ی زیاده ت هه بوون، بو نموونه نه ده بوو په نه جه ی
شایه تومانت وارا بگریت، له کاتی چوون بو سو جده یشدا
نابیت شهروالت هه لکیشیت، من ئه و کاته ی نوێژمان
ده کرد ورد دیقه تی تو م دا بوو، ئه م شتانه ت هه بوون،
پیویسته چاکیان بکهیت و ئاگایانه تر و به خوشووعی
زیاتره وه نوێژ بخوینیت!»

گل‌های بهار و پاییزی عود و مدام در ویت

باران

لە رېگە ئەۋەندەي نەمابوو ئۆتۆمبىلىك خۇي بە
ئۆتۆمبىلەكەيدا بېكىشىت، بە بىزەيەكەۋە سەرى لە
جامەكە دەرھىنا و بە شۆفىرەكەي گوت: براى شىرىنم،
ورىا بە، خوانە خواستە دەعمى دەكەيت.

بەر لەۋەي بگاتە مال، لە دوكانىك لايدا، دىنايەك ميوە
و شىرىنىي كرى.

زۆر برسېيىوو، كە گەيشتە مال و بىنىي ژنەكەي ھىچى
لى نەناۋە، داىە قاقاي پىكەنىن و گوتى سەير ئەۋ شانسە!
دەمىكە وا برسى نەبووم، راۋەستىن دەچم لەفە دەكرم
و گورجى دىمەۋە.

لە رىي بازار سەرى بو ئاسمان ھەلبرى و گوتى: خوايە!
رەحمەتت ھەر وا بىتە خوار، اللهم صيبنا نافعا...

چاکه

چاره کیک بوو له که ناری ریگه که وه سه یاره که ی
راگرتبوو، سه ری خستبو وه سه ر سوکانه که ی و هر
ده گریا.

پیش چاره کیک که هزار دیناری دا به منداله
گولفرۆشه که ی سه ر جاده، منداله که گه زیک له خوشیاندا
هه لبه زی و ئه و مژده خوشه ی برده ئه و دیوی جاده که،
تا بیگه یینیتته خوشکه که ی!

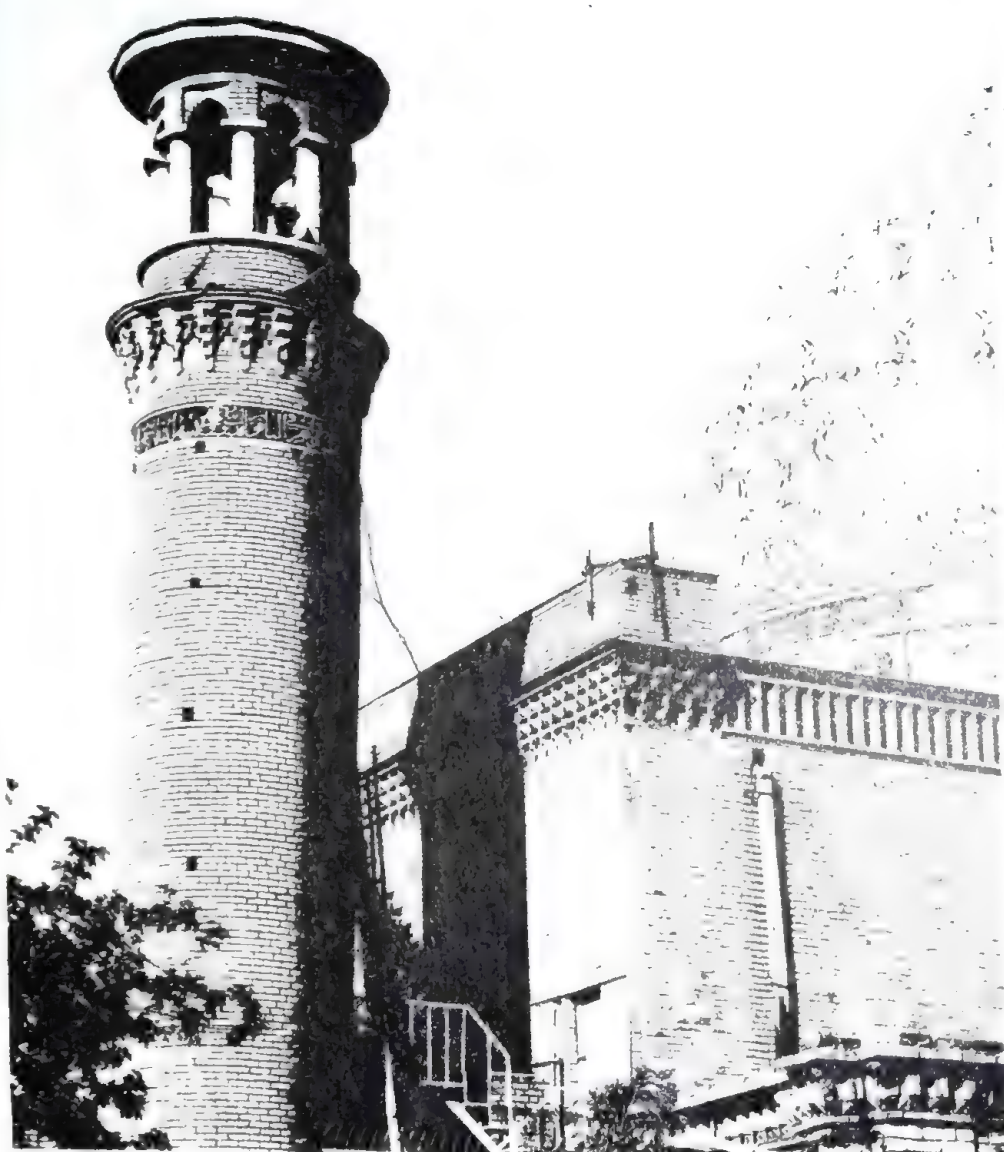

پاز

زور که یفخوش بوو، ئاخر هر دوعایه کی ده کرد،
گورجی لای خوا گیرا ده بوو.

ئاگای نه بوو هموو جاری، دایکی له پشته وه ده و دستا و
به دل ئامینی بو ده کرد!

رووکەش

له نیوان وانهی سییه م و چواره مده بیری که وته وه
نویژی به یانی نه کردووه، بهرمالیکی راخست و دوو
رکات نویژی کرد.

هه ر که سهلامی دایه وه، مامۆستایه کی به ته مه ن لینی
پرسی: مامۆستا گیان، ماشه لا تو له دیندا له گشتمان
شاره زاتریت، سوننه تی چیشته نگاو چه ند رکاته؟

گولبه هاریک له م پاییزی عومرمدا د پرویت

عاشق بوون

به دهم گوینگرتن له ئاوازیکی کونه وه هه لده به زی و له
شینایی ئاسمان ورد ده بوویه وه و به تام و چیژیکی
تایبه ته وه کوله به روزه ی ده ترووکاند، پیشتر قهت ئاوه ها
ههستی به م گشت جوانی و خوشییه نه کرد بوو.
ئو، یه که م جاری بوو له ته مه نیدا عاشق بییت!

شکست

که له سه ر ږیگه بینی قالونجه یه ک تلیقاوه ته وه، دلی
ته نگ بوو، کاتیکیش له هه واله کان بیستی له ئوستورالیا
دوو کانگورۆ که وتوونه ته گۆمیکه وه و خنکاون، دهستی
کرد به گریان...

ئه و زۆر نییه خوشه ویسته که ی میردی به که سیک ی دی
کردو وه.

کومر ابوون

دوای خورئاو ابوون، ۵۳یه مین سهردانکهری ئهو
روژهی خسته ری، جنۆکهی گیانی ۲۴یانی ده رکردبوو،
دوعای چاووزاری بو ۱۲ی تریان نووسیوو، رهشکه و
ههنگوینی بو ۶ی تریان دهستنیشان کردبوو، سیحری
۱۱ دانه کهی تریشیانی به تال کردبووهوه، جهمه دانیکه
لابرد و ئاویکی به سهروچاویدا کرد...

له به یانییهوه ههر بیرى لای تۆرانی ژنه کهی بوو، له
دلی خویدا لیکى ده دایه وه: «تۆ بلییت بوچی ههفتهی
پیشوو وا له پر کردی به شهر و تورا؟ ئایا جنیک
چووه ته له شییه وه یا ناحه زیك سیحر و جادوویه کی لی
کردووین؟!»

ئه وه ههوت روژه ههرچی ده کات ئهم پرسانهی پی
وه لام نادرینه وه!

که‌وره‌بوون

ئێستا ۲۸ سال ته‌مه‌نمه، دوو ساله ده‌زانم منداڵ نیم.

رێک له‌و پۆژه‌وه‌ی دایکم مردووه‌...!

Photograph of the scene

کۆلبه ری

بیری له رابوردووی ده کرده وه، خۆزگهی ده خواست
له و ۲۳ ساله ی ته مه نیدا گوناھیککی وای کردبا
به هۆیه وه بچیته دۆزه خه وه، تا هیچ نه بییت له وئ
گیانی گهرم بیته وه.

دوای که میك، به فره که ی له جه سته ی ته کاند و کۆله که ی
هه لگرت و درێژه ی به کۆلبه ری دا!

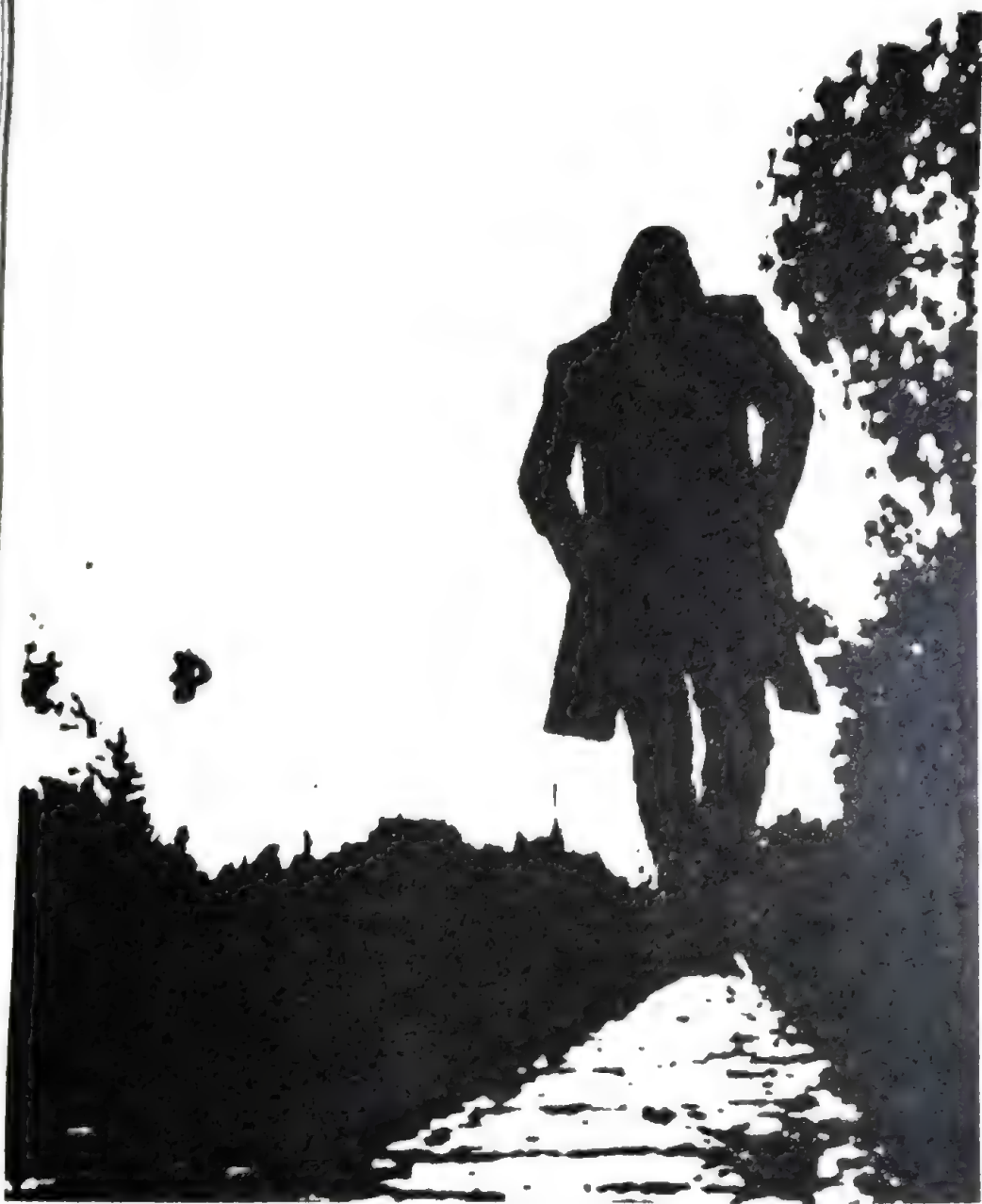

کتیب

نه وه بچوو که که ی که ٧٤ سالیان بهین بوو، هاته لای و دهسته زبر و چرچه که ی گرت و کوتی: «باپیره، نه وه بو تو قهت تو وره نابیت و جنیو نادهیت؟ من دوو ساله له مه کته بم، گشت پوژی گشت هاوریکانم نیژن بابا و دادامان دایمه له ماله وه شهر ده فروشن!»

باپیره ی، چاویلکه که ی له سهر چاوی لابر د و کتیبه که ی دهستی دانا و ماچیکی نیوچاوانی کرد...

جوانی

هه ر بیرى ده کرده وه، تینه ده گه یشته بوچی له پر که شی
دنيا وه ها گورا، خور وهک پیشتر تینی نه ما، باپیره ی
سه وریش سپی قیته وه بوو، باوکی دایه پیکه نین و
دایکی به توور دیوه چوو، چوله که کان بیده نگ بوون
و هه وریش دهستی به بارین کرد! سه ری له وه یش
دهر نه ده چوو بوچی خویشی وا له ناکاو هه زی لی بوو
زوو گه وره بیت.

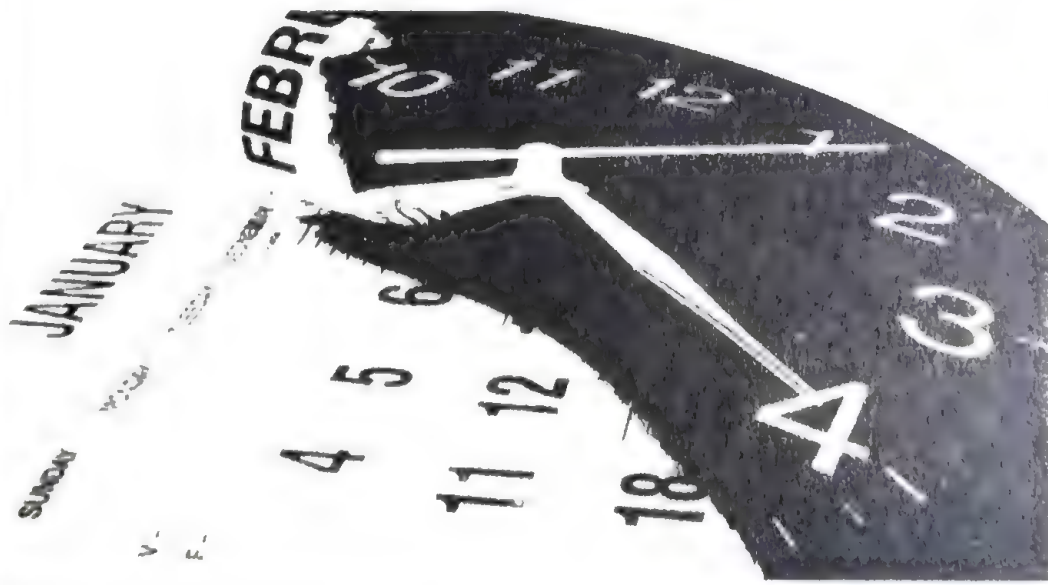
ئه وه هینده منال و کال بوو، نه یدمزانى وه ختی کیژیکی
شوخ رهت ده بیت، خودا نه خشه ی هه موو دنیا ی بو
ده گوریت!

ته نیایی

نووسهره که زور چه زی له کپی بوو، هرکات دهیویست
ته نیا ببیت، ته نیایی لی نه ده گه را!

کولبه مارک له م پالیزی عومومدا د پرویت

نووسین

که خور هه لدهات، ئیتر ئهم هیډی هیډی بیتاقت
و ماندوو دهبوو، له گهل خورئاوادا به ئاگا دهات و
درهنگانیکي شهو چوست و چابوک دهبوو و دهستی به
کار ده کردهوه و خیرا و ئازا تیده کو شا.

له وه تی من ئه وم ناسیوه، هر وا بووه ئهم نووسه ره.

گولبل مارک لیم پائیڙی عومر مهندا د پرویت

سزای ویزدان

پزیشکه که چووه ریستورانتيکی پله یه ک، له کاتی
خواردنی مه قلووبه دا، نه و پاره زۆره ی دوینی له
نه خوشه هه ژاره که ی وهرگرت و بایی چاره کیکیشی
گوئی لی نه گرت، په ریه گه رووی، نانخواردنه که ی لی
شیواند!

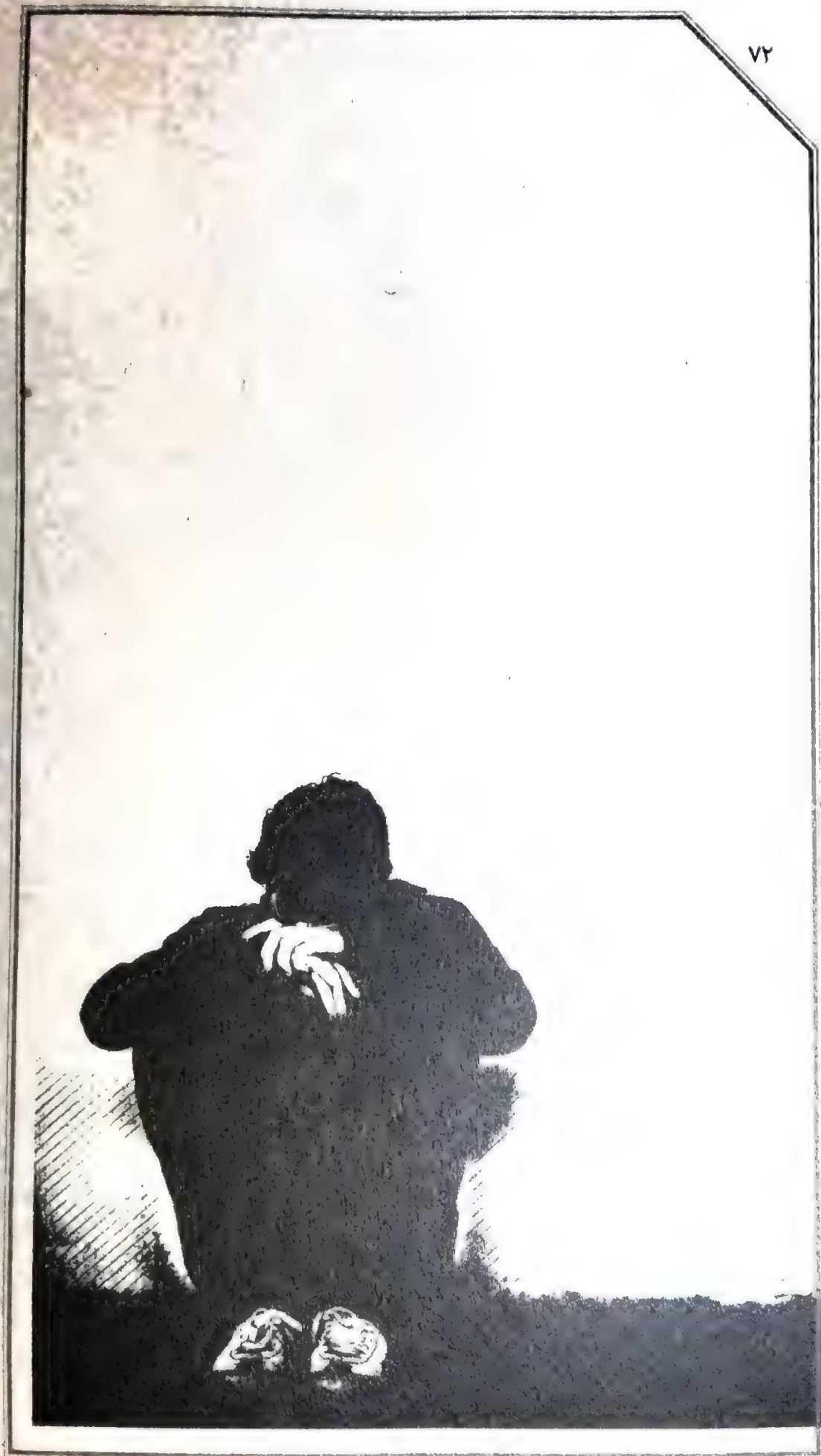

گولبه هاریک له م پاییزی عومره مده پرویت

به هه شت

خه وتبووم، له خه ومدا چو و بوومه به هه شت، بۆنیک
یه کجار دلرفین، دیمه نیک بیحه دلگر، ئاوی زولال،
ئاسمانی ساف، چریکه ی بولبول، شنه ی فینک...
نه مده زانی به چی گه شتووم به م مه قامه؟!

له دهنگی بانگی سپیده دا له خه و رابووم، ته ماشام کرد
جیخه وه که م له خوار دوشه که که ی دایکمه وه راکراوه،
سه رم له ژیر پییه کانی ئه و دانابوو.

خۆکوژی

«ئاخ ئه گهر دهمزانی خوښی و شادی و ټوله کردنه وه
و پشوودان و بزگار بوون، ته نیا کاتیک مانایان ههس،
خۆت زیندوو بیت... ئه گهر دوو خولهک پیشتتر ئهم
هه موو چاره یه م له بیر ده بوون وا ئیستاکه ده یانزانم،
هه رگیز هه له ی وام نه ده کرد»

ئهمه دواقسه ی ئهو گه نجه بوو وا له داخی ئازاریکی
گچکه ی ژياندا، خۆی کوشت!

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ تہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

نہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پیری

رؤژی بیست جار نییه تی ده هیئا بچیته دهره وه و په شیمان
 ده بوویه وه، کونجی مالی بهرنه ددها و حهوسه لهی
 دهره وهی نه بوو. هه میشه له بهر خوویه وه ده یگوت: «بۆ
 منیک که هاورپییه کم له ژياندا نه ماوه، مالی و دهری هه
 پرپره له ته نیایی و فهرقیکی وه هایان نییه بۆم.»

دلشکان

هه‌میشه له دژی هاوسه‌رگری ده‌وه‌ستایه‌وه، له گشت
بۆنه‌یه‌کدا بۆ سه‌لماندنی خراپیی خیزان وتاری ده‌دا
و هه‌ر بۆ ئه‌م ئامانجه‌یش چه‌ندین باب‌ه‌ت و کتییی
نووسی‌بوو، به‌لگه‌ی ورد و سه‌یریشی ده‌هینایه‌وه و
قه‌ناعه‌تی به‌سه‌دان که‌س هینابوو.

ته‌نیا ئافره‌تیکی په‌نجا ساله‌ هه‌بوو، دهرکی به‌ قسه
و نووسینه‌کانی ده‌کرد و به‌ بیستن و خویندنه‌وه‌یان
ده‌گریا، هه‌موو جارێ ئاهيکی هه‌لده‌کیشا و خۆزگه‌ی
ده‌خواست، سی سال به‌ر له‌ ئیستا باوکی رازی ببووايه
و بیدایه‌ پیتی!

گرئ

هیچی وه کو پیشتر نه مابوو، گوته ی، کرده ی، خواردن
و خه و تن و جووله ی...

سه ر دهر ناکه م، بوچی کاتیک پیاو ناتوانیت دلی ئه و
کچه ی خوشیده ویت داگیر بکات، گورانیکه وه های
به سه ردا دیت؟!

گولبه هارنیک له م پاییزی عومرمدا دهر ویت

۸۰

باوک

شاعیره که، سالانیک بوو بیرى له وه ده کرده وه بوچی
 همووان هر باسی دایک ده کهن و که سیک نییه له
 ستایشی باوکدا، شاکاریک بهرهم بهینیت؟ نه م خوی
 پیاو بوو، باش دهیزانی قوربانیدانی باوکانش جیگه ی
 هزار ستایشه. هموو شهوی بهم خه یال و فیکره پر
 و جه نجاله وه، درهنگانیکی شهو ده گه رایه وه نیو مالی...

هموو جاری وهختیک دهیویست پرواته ژووری
 خه وه که ی، به سهر جیخه وی دایک و باوکیدا رت
 ده بوو، شهو نه بوو له روخساری له خه ودانقومبووی
 داک و بابی نه روانیت و گشت جاریکیش، ماچیکی ته ویلی
 دایکیی ده کرد، نهجا ده نووست!

توانه وه

به دل و گیان عاشقی بوو، ههروهختیک بونی وی
دههات، یه کسه ر خوی بیر دهکه وته وه!

ناخ

کولبه هارنیک له م پاپیزی عومرمداد دروین

حه کیمیک ئاوینه یه کی سهیری دروست کرد، خستییه
نیو چوارچیوه یه که وه و بردیه گوندیک، پپی نه گوتن
ئاوینه یه، ئه وهیشی لی شاردنه وه ئه م ئاوینه یه وه هایه،
هرکه سیکی لینی بروانیت، حه قیقه تی خوی تیدا ده بینیت،
یا راستتر بلیم وینه یی ئه وه که سه یا ئه وه شته ی تیدا
به رچاو ده که ویت واسه راپا گیان و بوونی داگرتووه. ئیتتر
ده بېرده لای هرکه س، ده یگوتی وینه یه کم بو هیناویت،
بزانه ده یناسیته وه؟ دواتر ئاوینه که ی له به رده مداد راگرت
و لینی ده پرسى: چ ده بینیت؟

له به رانبه ر قه شه ییکدا رایگرت. گوتی: شه یتان ده بینم.
خستییه به رچاوی دایکیک، گوتی: ئه ی به قوربانیان
بم، چون نایانناسمه وه، ئه وانه جگه رگوشه کانمن! له
به رده می باوکیکدا داینا، گوتی: چی وا نییه، که لله یه کی
پر له غه م و چوړی عه ره قه ی نیوچاوانه! به رپرسیکی
ده سه لاتدار هر که دیتی، تفيکی کردی و گوتی: ئه م
سه گه که ره ئه وه دینیت بخریته نیو تابلویه کی ئاوه ها
رینک و جوانه وه؟!

وده ختیکیش خستییه به ر دیدی عاشقینکی سووتاوه وه...
چاوانی پر بوون له فرمیسک، بزیه ک هاته سهر لیبوی،
گوتی: توخوا راستی بلی، تو چون یاری منت ناسیوه و
له کوئی ئه وه وینه جوانه یه ت لی گرتووه؟!

بیڅه وی

شهو و پوژیک بوو نه خه وتبوو، له گیانی خوۍ جاز
 بوو بوو... ژنه که ی تهرمی کورپه که ی له باوهش گرتبوو،
 به سهریا خه ریکی شین و شه پور بوو، له نیو هه وشه وه
 دهنگی زیقه زیقیکي گویکه رکه ر ده هات، دوو مناله
 هوت و چوار سالانه که ی به ربوو بوونه گیانی یهک و
 خه ریکبوون یه کیان ده خنکاند...

له ناو ئه م دوزه خه دا خه و به سهریدا زال بوو و بو
 چاره کیک چاوی چووه خه و، خه ویکی زور شیرین و
 ئارام به خش.

که له خه و رابوو، سهیری کرد هاوسه ره که ی له پالیدا
 کورپه که یان دهر اژیننی و به دهنگیکی دلگر و خوش
 لایلایه ی له بو ده خوینیت... له هه وشه وه دهنگی چوله که
 و بولبول دیت و دوو منداله هوت و چوار سالانه که یشی
 خه ریکی یاریی گورگ و مهرن و له خوشیاندا هه لده پهرن!

د ژیه کی

ته و بویه وازی له نووسین هیڼا، چون سی سالی ریک
هه ولی دا یه که م کتیبی چاپ بیټ، وهلی هیچ ناوهند و
ریکخراو و خانه ی وه شانیک بویان چاپ نه کرد.

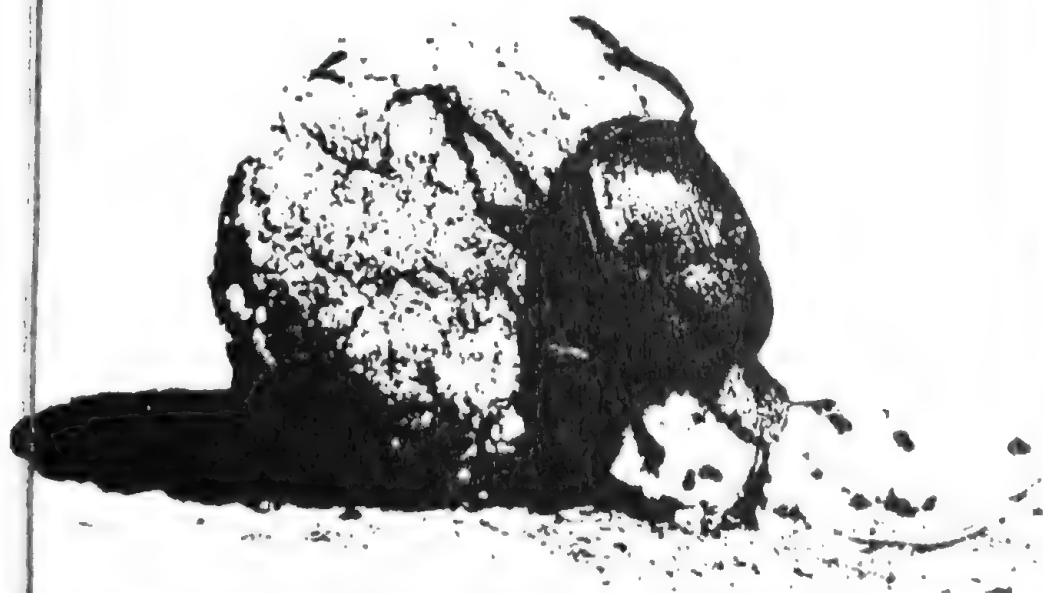
کتیبی کی گرنګ و پرزانیاریش بوو، به دلخو شیه وه
ناویکی سهرنجر اکیشی بو هه لېژارد بوو: (هه رگیز کول
مه ده)!

به مروځبوون

به دهنگيکي کزه وه دهیگوت، رږوښت، تازه رږوښت...
 هيچ سهرکيشييه کم وهکو جاران نه ماوه، پيري لږکي
 هه موو شتيکي ئاده ميزاد هه لده پاچيټ و خووه کاني پاک
 ده کاته وه ئينساني!

چاوبه ست

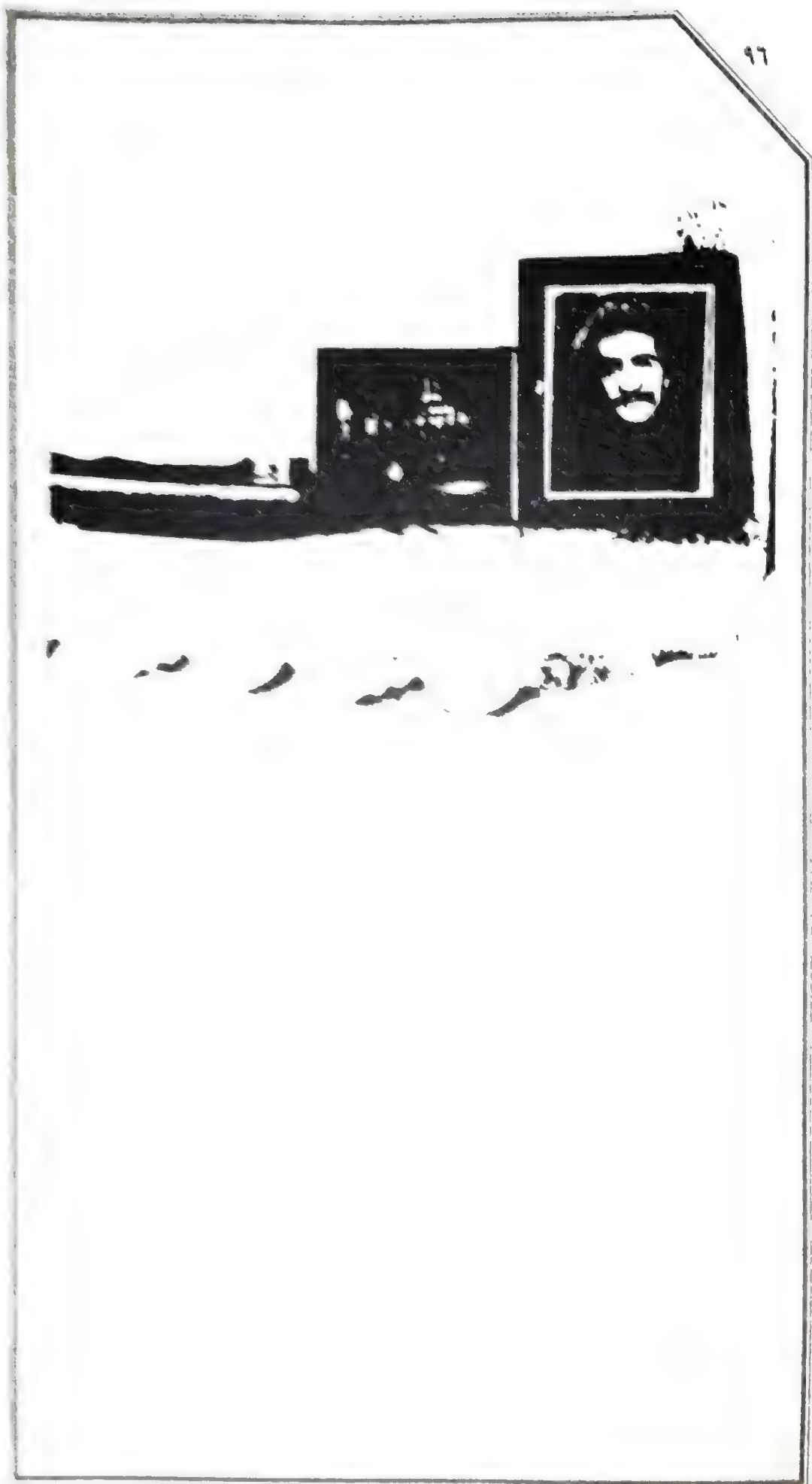
قالونجه یه ک شیاکه ی تل ددها، دوو سیسرکه هاتنه سهر
 ری، سهری قسه یان کرده وه، هاتنه ویزه ی مروڤ و
 خراپه کانیدا، قالونجه یان باش تیگه یاند که ئه م گیانداره
 سهیره، شته پاکه کانیشی پیسه، جا چ بگا به پیسییه که ی!
 قالونجه هیلنجیکی دا، خیرا شیاکه ی جیهیشت و به په له
 چوو... دوا ی چه ن خوله ک، ههر دوو سیسرکه ی دانا و
 دلسوز به که یفیکی بیوینه وه سهریان خسته نیو پیسای
 و تیری زگی خو یان لی خواردا!

که وره یی

له مندالییه وه ئاواتی بوو ببیته نووسهر، که گه وره بوو
 رهوتی ژيانی جوړی نه بوو، ئاواته که ی بو وه دی بیت...
 وهلی که مرد، باسوخواسی ژین و خه بات و کاره کانی،
 بوونه ئیلهامی سه دان شیعر و بابه تی دهیان چیروک و
 ماده ی چه ندین رومان و تویژینه وه ی مه زن!

کولبه‌ماریک له‌م پاییزی عومره‌مدا دهر ویت

ژاکان

هه چهن کوشای نهیتوانی له سهر کورسییه که ی
هه لېسیت، چهن خوله کیک له په کوتی کرد و چاویلکه که ی
نه دیته وه، به کزییه که وه بانگی نه وه که ی کرد: «په روانه
گیان، دهرانیت عهینه که که ی باپیره له کوئییه؟ بومی بیته
و دهستم بگره با هه لېسمه وه!»

په روانه پری دایی و باپیره ی که نه فتی هه ستاند

دواتر گوتی: «ها باپیره، ئه وه عهینه که که ته. هه م
ده ته ویت سهیری مه دالیا و خه لاته وهرزشییه کانی
جارانت بکه یته وه؟ ئه مړو ئه مه دهیه م جاره سهیریان
ده که یت!»

ده‌ریا

موریدیک به پیریکی خنکاوی نیو ئه‌وینی گوت: «خوتم
ده‌ویت، تخوا دریغیم لی مه‌که!»

پیر، گرنژی و ئه‌و کاتانه‌ی بیر که‌وته‌وه‌ و تازه
بوو بووه ماسیگر، ئه‌وکات ئه‌میش شاره‌زای سروشتی
ده‌ریا نه‌بوو، بویه به‌دل دوعای ده‌کرد: «ماسی له
ده‌ریا نه‌بریت و ئه‌م به‌شی خو‌یی لی ببات.»

کولب هاریک له م پاییزی عومر مه داه ویت

رږبور دوو

که گه یشتبووه په نجا سالی، دهفته ری یادگارییه کانی له
سی دهفته ری دوو سه دلا په رهی تیپه ری بوون.

هموو شه ویک دهفته ری کیانی د مرده هیئا و پاش موتالا
و خویندنه وهی چه ندین لا په رهی و دلته نگبوونی، یه ک
په رهی لی ده دری و دواي وردورد کردنی، دهی سووتاند.

ئه و چه ند سال ده بیت بریاری داوه یادگارییه کانی بدریت
و چیدی به دیار رږبور دوو وه ته مه نی خوی به با نه دا!

مه‌رگ

دوو چۆله‌که له‌سه‌ر لقه‌داریک نیشته‌وه، نێره‌که به‌
مییه‌که‌ی گوت: «وه‌ره‌ ببه‌ به‌ جووتی من، وه‌عد ده‌ده‌م
له‌ ئارامترین پاساردا هیلانه‌یه‌کت بۆ ساز که‌م، وه‌ک
بیچووه‌کانمان، خۆراک ده‌که‌م به‌ ده‌می تۆیشه‌وه،
هه‌رچیت بویت، بۆتی دینم، کرم و کوله، یا په‌پووله...
دُنیا به‌ له‌ په‌نای مندا خوشبه‌خت ده‌بیت، گه‌ر بزانی
چه‌ند به‌هیزم، بی دوودلی رازی ده‌بیت، دنیایه‌ک
ئه‌زموونم هه‌یه، نیوه‌ی ئاسمانم ته‌ی کردووه و باکم به‌
هیچ ترسیک نییه...»

هیشتا ته‌واو گه‌رم نه‌بووبوو و باسی مه‌زنایه‌تی خۆی
ته‌واو نه‌کردبوو، منداڵیکی چه‌توون به‌ دارلاستیکیکه‌وه
نیشانه‌ی لی گرت، به‌ سنی چرکه‌ سه‌ری نێره‌ی
خۆه‌لکیشی فره‌ویژی به‌ به‌ردیکی غل و لووس، په‌رانده
بیست مه‌تر ئه‌ولا!

1917

زانایی

کابرایه کی نه فام به تو وره ییه وه رووی ده می کرده
زانایه ک: «ئاده ی پیم بلی: بوچی ههرگیز هیچ زاناییک له
وهلامی هیچ پرسیاریکدا نالیت (نازانم)؟»

کابرای زانا بزه ییکی کرد و گوتی: «ئه وه ی راستی بیت...
نازانم!»

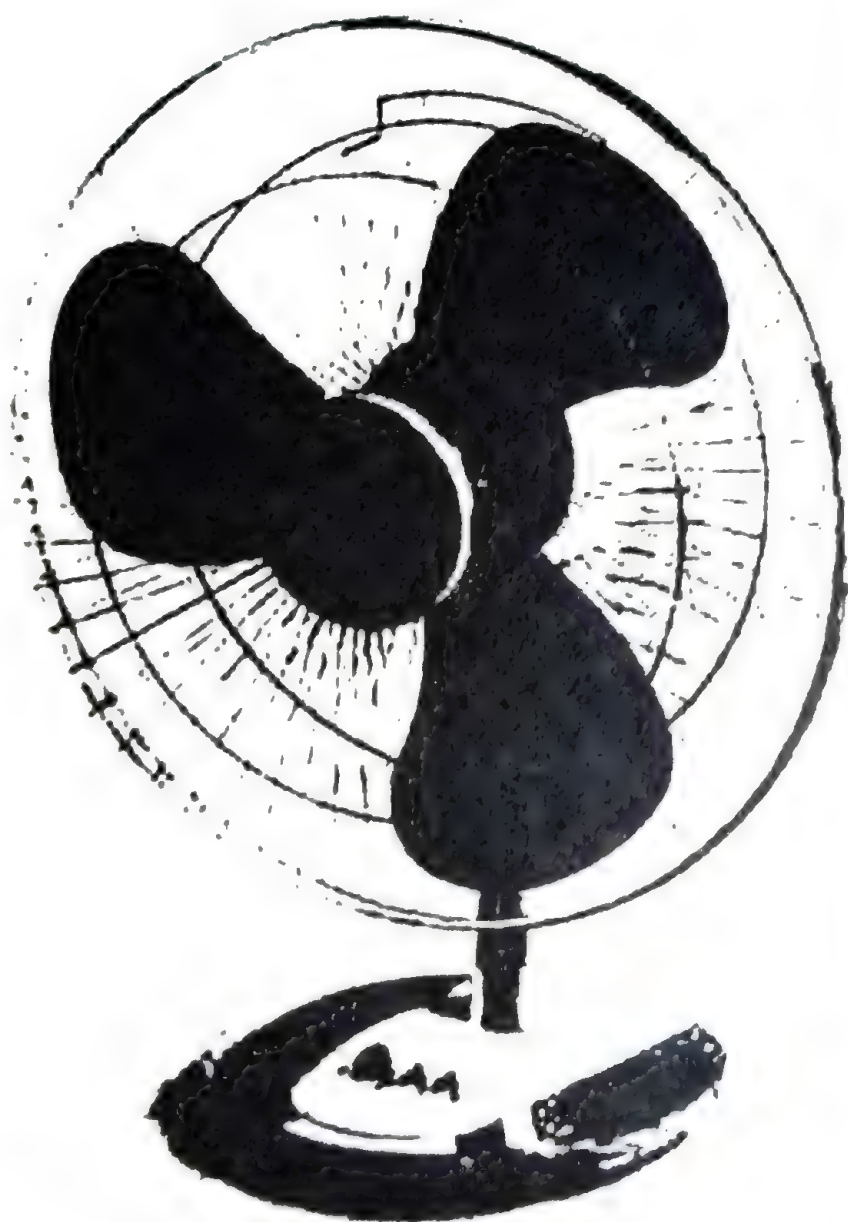

天竺鉢

درۆ

خۆنه‌ناسىك له‌نىو كۆردا به‌وپه‌رى متمانه‌به‌خوبوونه‌وه
 باسى ئه‌وه‌ى ده‌کرد، پياوى راستگو باكى به‌راى ئه‌وانى
 دىكه‌ نىيه‌ و هينده‌ برواى به‌ خويه‌تى، په‌نا بو‌ فر و فيل
 نابات، هه‌وليش نادات به‌زور قه‌ناعه‌ت به‌وانى دى بينيت،
 دواتر پر به‌ گه‌رووى هاوارى كرد: «قه‌سه‌م به‌ خوا، بو
 هىچ شتىك له‌ عومرمدا هه‌رگىز سويندم نه‌خواردوه‌!»

رہ شبینی

کورہ رۛ شبینہ که چووہ داوای ئه و کچه ی وا سی ساله
 ئه وینداریتی، که هاته وه، له ژووره که ی خویدا له سهر
 پشت راکشا...

گوئی له دهنگی پانکه که گرت که به خاوی ئیشی ده کرد،
 وهختیک به وردی گوچکه ی دایی، دهنگی سوورانی
 پانکه که ده یگوت: «نایدن، نایدن، نایدن!»

فهرا مۆشی

له سههه سفره به بیزاری و تووریهیه وه دانیشتبوو،
 قاپی شله که ی ئه م له هیی ئهوانی دی گوشتی که متر
 تیدا بوو، بیرى له وه ده کرده وه «چۆن وا ده بییت؟ ئاخر
 ئهوی مردوو وه و ئه مان نانی پرسه که ی دهخۆن، دۆستی
 گیانیی ئه م بوو و ئهوانی تری زۆر نه ده ناسی!»

وهه

پینج منال گوئیان له تهقه تهقی دیو یک بوو که له ژووره
 بنینه وه دهنگی دههات، وهخت بوو زیره بکه ن، له پر مناله
 چه توونه که ی هوسییان هاته لایان، ویستیان بیده نه
 دهستی دیوه کان و له دهستی رزگاریان ببیت، گوتیان:
 «بروره ئه و ژووره وه، مشکیکی تیایه، ئه گهر توانیت
 بیکوژیت، هاوریتیت ده که ی ن.» ئه و چووه ژووره وه و
 ئه وان رایان کرد.

دوای پینج خولهک له زرمه زرم، کوره هاته دهره وه و
 مشکیکی توپینراوی به کلک هه لگرتبوو!

1911. Mrs. J. H. H. and family in the garden.

ژن

کورچکە بە کەیفەوہ گوئی: «ئەللا چەن خۆشە کورم
و کچ نیم!»

دایکی پرسیی: «بۆچی پۆلە گیان؟»

ئەویش گوئی: «ئەه ی بۆ ئەوہی کە گەورە بووم، وەک
تۆ ئەو گشت ئیشە ناکەم، وەک باوکم بۆ خۆم ھەر
رادەکشیم و سەیری تەلەفریۆن دەکەم!»

پووجی

جاریکیان ریوییه کی گهر ری هه له دهکات و به نیازی
پیداکردنی پله گوشتیکی گهنیو دهچیته بییشه ی
گه له شیریکه وه، له وی شیرکان په لاماری ددهن و
دهوری دته نن، ئه میش ناچار دهست دهکاته زیقه و
نووزه و نرکه و ناله، ئیتر هه رچی ریوی و که متیاری
ئو ناوه هه ن هه ول ددهن بگه نه فریای و قوتاری
بکه ن...

له نیو زه لکاوینکی ئو نزیکانه دا هه ندیک بوق و قالونجه
و میروویش دهنگ هه لده برن و ده لین «ئیمه یش
پشتیوانتین ئه ی ریوی مه زن»!

کوله‌ماریک له‌م پاییزی، غومو مدیا ده‌ورانی

جهنډ چیرؤ که له یه کی کور دینراو

بو فروشتن: پیلاوی منډال، هیشتا له پی نه کراوه.

نیرنست هیمینگوای

ھىچ ھۆشم نەبوو، دوو پيالەم تىكرد!

ئالېستەر دانىيال

به خاکسپاردنه که ته واو بوو. هه ولی دا خوی کورسییه
تایه داره که ی برانیت!

جه عفه ری جاسمی نه ژاد

زیندانییه که کلیله که ی له که مهری پاسه وانه که کرده وه
و قووتی دا.

سه یید محهمه دی حسینی

پياوھكە ھيىمن دەخەوت، ژنە ھەموو شەويك لە رۆمانەكە
دەھاتە دەرەوہ بۆ لای!

مريەمى ئارامش

به سهرقوله که ی عهره قی نیوچاوانی سرپی و گوتی:
کاتیک گه ورهیش ببین، هه ر ده بیت هیئده کار بکهین؟!

نه ناسراو

(له کتیبی «شازده کوچولو در مترو» دهه)

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ تہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

نہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

کتیبه چاپکراوه کانی برقره ی بیری میانپوهو

۱. نهرکی نه مړوی گهنجی موسولمان.
ن: یوسف قهره زوی. و: شقان ئیبراهیم.
۲. ئایین له سهرده می زانستدا.
ن: یوسف قهره زوی. و: محهمه دی مه لا حه سهن.
۳. نه و ئیسلامه ی بانگه وازی بو ده که ین.
ن: یوسف قهره زوی. و: شقان ئیبراهیم.
۴. ئافره تانیکي باومردار.
ن: یوسف قهره زوی. و: رووبار عومره ئیبراهیم.
۵. بوونی خوا.
ن: یوسف قهره زوی. و: حه سهن پینجویتی.
۶. یه کتاپه رستی.
ن: یوسف قهره زوی. و: سالار عه بدو پر حمان.
۷. موسولمانان و جیهانگیری.
ن: یوسف قهره زوی. و: سهرکه وت جه لیل.
۸. قسه گه لیک له مهر میانپوه یی ئیسلامی.
ن: یوسف قهره زوی. و: هیوا مه حمود جاف.
۹. پۆلی قهره زوی له چه سپاندنی میانپوه یی ئیسلامیدا.
ن: نه کرهم که ساب. و: هیوا مه حمود جاف.
۱۰. چله سهری ئیسلام بو گرفتگی هه ژاری.
ن: یوسف قهره زوی. و: حه مه که ریم عه بدوللا.

۱۱. زانایه ک و سته مکاریک.

ن: یووسف قهرمزای. و: ئیحسان بورهانه دین.

۱۲. روشنبیری بانگخواز.

ن: یووسف قهرمزای. و: هینمن خورشید.

۱۳. نه وهی سهرکه وتن.

ن: یووسف قهرمزای. و: یووسف مهلا خلیل.

۱۴. سیسته می سته مکاری، سهره لدان و پروو خانی.

ن: قانع خورشید.

۱۵. مروق و په یامداری.

ن: قانع خورشید

۱۶. میژووی شیوینراومان.

ن: یووسف قهرمزای. و: ئیکرام کهریم.

۱۷. هۆکاره کانی سهرکه وتنی په وتی ئیسلامیی میانر وه.

ن: عومهر عه بدولعه زیز.

۱۸. ئاو و ئاور.

ن: هینمن خورشید.

۱۹. ئایین و ههرا.

ن: عومهر عه لی غه فوور.

۲۰. حه سه ن به تنه رابه ری بیداری.

ن: هیوا مه حموود.

۲۱. قومیک ئاوی سلرد بۆ که روویه کی تینوو.

ن: قانع خورشید.

۲۲. سه له فیه ت، واتا و میژوو.

ن: قانع خورشید.

۲۳. وه هابییه ت، وتاریکی په خنه یی.

ن: حامد ئه لگار. و: سه یوان عه لی.

۲۴. په يکه ر و وینه له نیتوان دهق و واقیعدا.

ن: ریتناس ته حمه د.

۲۵. ته فین، ته نیا بیانوی ژین.

ن: قانع خورشید.

۲۶. فووکردن له خوله میث.

ن: هیمن خورشید.

۲۷. بوچی نیسلام؟

ن: یوسف قهره زوی. و: پروبار عومه ر ئیبراهیم.

۲۸. عیشق له نیتوان عه قل و ئاییندا.

ن: قانع خورشید.

۲۹. ئایا موسولمانان ده بڼه حه فتاوسی به شه وه؟

ن: حاکم موته یری، سه یید حه سه ن سه قاف. و: یوسف مه لا خلیل.

۳۰. به خشینی نرخ (قیمه ت) له زه کات و سهر فیتره دا.

ن: یوسف قهره زوی. و: قانع خورشید.

۳۱. مه لای گه وره، کوڅای دیوه خانی هزر و میوانی دیوانی شیعر.

ن: قانع خورشید.

۳۲. مروّف و باوه پ.

ن: مورته زاموته هه هری. و: ئارام سه لاح.

۳۳. به ردبارانکردنی زیناکه ر له قورثاندا نییه.

ن: موسته فازه لمی. و: شقان ئیبراهیم.

۳۴. ته فین، تنی حیجه تا ژینی.

ن: قانع خورشید. و: ته یاز عه بدوللا مزرووری.

۳۵. بو ته و گه نجانهای ده چنه زانکو.

ن: قانع خورشید.

۳۶. دیلرده ی هه لگه رانه وه له دین.

ن: قانع خورشید، ریتناس ته حمه د.

۳۷. بو ته وانه ی وه کو خومن.

ن: قانع خورشید.

۳۸. سوخته و بیدعت.

ن: یوسف قهرزاوی. و: محمەدی مەلا حەسەن.

۳۹. تیرامانیک لە چەمکی بیدعت.

ن: محمەد مەلا مەحمود تلوگۆزی، یوسف مەلا خەلیل.

۴۰. گرتەکە لە کوێدایە؟

ن: یوسف قهرزاوی. و: ئەحمەد حسین.

۴۱. ئایین و ناتوندوتیژی.

ن: عومەر عەلی غەفوور.

۴۲. بۆ ئەوانە ی وەکو خۆمن (۲).

ن: قانع خورشید.

۴۳. دیوێکە ی تری جەلالەدین.

ن: قانع خورشید.

۴۴. ئەبووحامدی غەزالی و تیروانینی بۆ زانستی کەلام.

ن: قانع خورشید. و: عەلی حسین.

۴۵. سەدەیهک گەڕانەوێ بۆ قوولایی میژوو.

ن: ئەمجد شاگەلی.

۴۶. گۆرەلکەنەکان، ئەو ژیلرە ی گۆر بۆ مروڤایەتی هەڵدەکەنیت.

ن: رۆژی کاروودی. و: ئەحمەد حسین.

۴۷. لە شامەوێ بۆ شیراز.

ن: قانع خورشید.

۴۸. تیرۆری فیکری.

ن: یوسف قهرزاوی. و: میران مەجید.

۴۹. ئاریشه‌کانی ئەوین.

ن: مستەفا مەحمود. و: سەرمەد ئەمیر.

۵۰. بۆ ئەوانە ی وەکو خۆمن (۳).

ن: قانع خورشید.

ن: یوسف قهره زای. و: یوسف مه لا خلیل.

۵۲. خویندنه وهیه کی سوفیگه ری و ته ریکه تی نه قشبه ندی.

ن: نه مجه د شاکه لی.

۵۳. کتیبیک بانتر له خه یال.

ن: محمه د سه عید ره مه زان بووتی. و: میران مه جید، محمه د شافیهی.

۵۴. باسوخواسی به ندایه تی و نه وینداری.

ن: عه بدولکه ریم سرووش. و: عه لی حسین.

۵۵. گه ران به دواي مانادا.

ن: ترینا پوله س. و: قانع خورشید، هاروون ماهووتی.

۵۶. هونه ری ساده نووسی و جواننووسی.

ن: رهزا بابایی. و: عه لی حسین.

۵۷. زیده پووی له ئاییندا، هوکار و چاره سه ر.

ن: عومه ر عه بدولعه زیز. و: هوکار قادر خانه قایی.

۵۸. نووری بوونت له ئاوینه ی گشت هه بوویه کدا ده بینم!

ن: قانع خورشید.

۵۹. له باره ی ته نیاییه وه.

ن: قانع خورشید.

۶۰. زمانی کوردی، پیویستی پارسنتی، مه ترسیی هه لوه شانه وهی،

ن: عه لی حسین.

۶۱. ئاوردانه وهیه ک له پوژئاوا و پوژهه لاتناسی،

ن: نه مجه د شاکه لی.

۶۲. پیگه ی فهرمووده له نیوان یار و نه یارانیدا،

ن: نه حمه د ئیین یوسف نه لسه یید، و: میران مه جید.

۶۳. گولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا ده پرویت،

ن: قانع خورشید.

ئەمۇي پاستى بېت مەن لافى چىرۆكنووسى لى ئادەم و
پروايش ناكەم لەم ژانرەدا سەرکەوتوو و لىزان بىم و
نيزىشم نىيە كارى تىدا بىكەم و خۆمى پىوۋە قال بىكەم،
بە ئىشى خۆشىمى نازانم، بەلام ئەلەقى زۆر حەزم
بە خويندەنەۋەي چىرۆك و گىرەنەۋەيە بە ھەمەو
شەۋەكانىيەۋە و تا پىم بىرەت، ۋاز لە خويندەنەۋەي
ئەدەبىيات بەگشتى و چىرۆك و پۇمان بەتايىيەتى ناھىيىم.

۳۰۰۰ دىنار

ISBN:978-9922-626-99-4

9 789922 626994

